

TO DAGER PÅ SENJA MED UNGBEAGELEN "TYRIBERGETS PIKE"

Vi skriver oktober, haren er hvit, og enda har ikke kong vinter gjort sitt inntog på Senja. Det er en fin høstdag med sol og lettskyet vær. Det meste av lauvet har falt på bakken, men det er enda vakre høstfarger på undervegetasjonen. Vi sitter i bilen til Tom Erik Tangen, på vei til et privatterreng på sørsiden av øya. Jeg sitter og ser ut av sideruta. Landskapet seiler forbi. Senja er Norges nest største øy, og kalles for et Norge i miniatyr. Øya har variert natur, her i sør er det blandingsskog med blant annet furu. Havet ligger blank stilla og jeg gjør meg noen tanker på hvor heldige vi er som kan jakte i en slik vakker natur. Bak i bilen ligger unghunden Tyribergets Pike. (33075/10) Hunden er født i januar 2010, Tom Erik har ikke felt hare for han. Jeg vet at Tom Erik har brukt mye tid i skogen i Bardufossområdet, men der er ikke harestammen så sterk som på Senja. Og stedet jeg har invitert Tom Erik til, er virkelig en harejaktperle.

Tom Erik er egentlig Hedemarking og kommer fra Kongsvinger. Men, som så mange andre sørfra jobber han i forsvaret i Indre-Troms. Vi to ble kjent da Tom Erik tok kontakt for å melde seg inn i Nord-Norge harehundklubb. Selv har jeg en ferdig innjaget hund, så om jeg kunne hjelpe Tom Erik til å få skutt hare for Pike, hadde det vært moro. Som fersk nyutdannet dommer ønsket jeg også å få mer erfaring fra andre raser enn det jeg har selv. Disse to dagene skulle bli litt av en jaktoplevelse! Å få være med og oppleve når en unghund virkelig "løsner" er fantastisk.

Vi stoppet utenfor gården til min barndomsvenn. Han er sjeleglad for at vi kommer for og "tynne ut" en for stor harestamme. Bonden er plaget med at haren blant annet ødelegger høyballene, så vi er hjertelig velkomne. Vi slipper Pike rundt klokken 08.00. Vi har plassert oss ut i terrenget der jeg vet at haren ofte kommer. Ovenfor oss har vi et stort plantefelt med gran, i et bratt og utfordrende terreng. Nedenfor oss flater det ut med nye små plantefelt, blandingsskog, busk og noen myrområder. Vi står og prater om hunden, og Tom Erik forteller at Pike har hatt en los på litt over en time, men at han har vært frustrert fordi Pike virker usikker, og ikke helt har forstått hva han skal gjøre. Jaktlysten har heller ikke vært all verden. Plutselig går losen i den bratte skråningen ovenfor oss, og går i bue fra oss og nedover i terrenget. Jeg forstår hva Tom Erik mener. Pike høres usikker ut, men holder likevel losen i gang i flere minutter. Vi hører at losen stopper opp og forblir i det samme området.

Jeg bestemmer meg for å gå ned til hunden, etter ti små minutter treffer jeg Pike på ei myr. Like ovenfor er det et plantefelt, men Pike holder seg på den lille myra. Det kommer enkelte støt fra Pike, mens han mer eller mindre usystematisk saumfarer myra. For å være ærlig, så skjønner jeg lite av det han holder på med. Jeg ser en usikker unghund, som rett og slett ikke forstår hvor godlukta ble av. Det virker som han heller ikke forstår hvordan han kan finne den igjen! Jeg går opp til Tom Erik og forteller om min observasjon. Etter ei stund blir vi enige om å koble Pike, for å gjøre et nytt slipp på andre siden av elva. Der vet jeg at det sitter mange dyr. Målet vårt er å få skutt for Pike, så en bedre plass enn min "hotspot", må man lete lenge etter selv på Senja. Etter å ha flyttet oss ca 500 meter blir Pike sluppet på nytt. Etter to små minutter kommer Pike med beskrik og losen går. For meg høres det ut som en annen hund! Det høres ut som en sikker og erfaren hund som er i aksjon. Tom Erik går opp i terrenget til en post der vi tidligere har skutt flere harer. Haren har en tendens til å hoppe på bakke, men losen går nedover mot bygda for så å dreie av og komme opp mot der jeg står. Jeg blir stående å nyte losen og losføringa, så jeg glemmer å ha patroner i våpenet. Plutselig løper en hare rett foran meg på fint skuddhold. Faen, der røyk den sjansen! Like etter kommer hare nr. to! Jeg fomler inn to haglepatroner, men blir for sein! Losen går jevnt og sikkert, og dreier av nedenfor der jeg står, og går mot sørvest. Pike kommer ikke opp der jeg står, så jeg skjønner at de to dyrene som passerte rett foran meg var biløpere. Losen går i en time tapsfritt uten at verken jeg eller Tom Erik ser losdyret. Pike "leverer varene", og jeg kan ikke bli annet enn imponert over prestasjonen. Jeg og Tom Erik bestemmer oss for å gå i losen, for å forsøke å få skutt for Pike. Tom Erik plasserer seg i en åpning i plantefeltet der det er meget bratt, og det varer ikke lenge før et skudd gjaller gjennom skogen. På dette tidspunktet har jeg flyttet meg ovenfor Tom Erik. Like etter kommer nye skudd, ikke langt fra der jeg står. Plutselig blir jeg var på en snøhvit hare som sitter inn i tetta like ved. Jeg skyter, men haren løper et stykke videre. Jeg forstår at jeg har truffet, men dårlig. Jeg løper oppover i terrenget, skyter to raske skudd og den hvite haren blir liggende under et grantre. Losen går, og jeg aner at jeg har skutt en biløper. Jeg tar haren med ned et stykke og roper til Tom Erik: "Fikk du han"? "Har du flere haglpatroner"? Jeg får til svar at han har skutt en hare og har kun en patron igjen! Hos meg er statusen den samme! Sekkene har vi satt igjen flere hundre meter lengre bort, og losen går fortsatt! Jeg går ned til Tom-

Erik og ser at også han har skutt en flott stor voksenhare. Også det en biløper. Pike har nå gått til fulltid og jeg poengterer at dette er virkelig bra hundearbeid! Jeg ser at Tom Erik er fornøyd. Men målet vårt er ikke nådd! Plutselig blir det stille i det bratte plantefeltet. Jeg tenker, uansett, fulltid og to harer kan betraktes som en god dag! Jeg sitter på en stein, på ei gresslette, like ovenfor plantefeltkanten. Rett ovenfor sletta går, skrå terrenget bratt oppover. Etter en liten halvtime går losen på nytt. Nå mot nordvest. Losen går ut av hørehold og jeg sitter på en stein med et gresstrå i munnen. Dalen ligger badet i deilig høstsol og utsikten her oppe fra er fantastisk. Plutselig kommer en hare opp fra plantefeltet. Den sitter helt i ro ca 40 meter foran meg. Jeg vurderer å skyte, men mener bestemt at dette er en ny biløper. Samt at skuddholdet er for langt. Jeg kan ikke høre Pike. Haren sitter rolig ei stund før den hopper lekende lett oppover den bratte åpne lia og setter seg et godt stykke ovenfor meg. For en naturopplevelse! Da hører jeg losen og jeg gjør meg klar. Etter noen minutter kommer Pike opp på strengen til haren som satte rett foran meg. Jeg tenker at jeg i alle fall fikk se losharen. Pike er nå tydelig sliten og ligger mange minutter etter haren. Jeg sitter rolig på steinen og ser fortsatt haren oppe i lia. Pike får et nytt tap der losdyret satt, og dette skulle også vise seg og bli døtapet. Jeg skritter opp avstanden mellom meg og losdyret, 36 meter. Vel nede med sekkene tar jeg og Tom-Erik ei oppsummering av dagen. Jeg gratulerer han med fulltid og vel så det. Vi er enige om at dagen har vært topp, men det hadde vært artig å få skutt for Pike. I dag, etter den prestasjonen, hadde det vært vel fortjent. Med to store hvite oktoberharer på nesten 4 kg går vi ned mot bilen. Vi er enige om at vi ikke gir oss med dette. I morgen blir det ny tur, da til Nord-Senja. På kvelden sender jeg en sms til Tom Erik: "I morgen skyter jeg hare for Pike"!

På søndagsmorgenen er vi på plass. Her på nordsiden av øya er det et mer karrig landskap, med kun et bjørkeskogbelte som strekker seg oppover i lia. Ovenfor dette er det kun snaufjell. Fjellene rager over oss og skaper ei flott ramme for jakta. Noen steder er det større og mindre plantefelt av gran. Stedet vi har valgt er kjent for sin store haretetthet. Dagen er grå, og det er duskregn i lufta. Temperaturen ligger på mellom 5 til 10 grader, og vinden fra sørvest er knapt merkbar. Tom-Erik har tatt med en arbeidskollega og sønnen hans, som nettopp har tatt jegerprøven. Det skal vise seg, at Knut Morten og Hans Kristian Røstad valgte den rette dagen å bli med på harejakt! Jeg hilser på folket og

forklarer hvor haren sannsynligvis kommer. Men har Pike dagen? Også i dag er målet å få skutt for unghunden. Knut og Hans Kristian går til sine poster. TomErik skal poste på "tverrveien", som er en liten vei som deler det nedre plantefeltet i to. Jeg finner meg en post ovenfor Tom Erik. Pike blir sluppet og losen går nesten umiddelbart. Også i dag hører Pike sikker ut. Etter litt over 20 minutter hører jeg et skudd fra Tom Erik. Jeg løper ned og ser en hvit hare ligger på andre siden av grøfta. Den sindige Hedemarkingen står rolig ved siden av. Pike er også kommet på doten. Jeg føler en intens glede på Tom Eriks vegne. Jeg tar fram hånden for å gratulere med Pikes første harefall! Selv om Tom Erik ikke er typen som jubler hemningsløst, ser jeg på han at han er veldig lettet og glad. De mange hundre treningstimene har endelig gitt resultat! Etter bildetaking og veiding, blir Pike sluppet på nytt. Og det varer ikke lenge før Tom Erik skyter enda en hare.

Vi er enige om at dette må feires med bålcaffe og flekk. Pike blir kobla og får seg en velfortjent pause. Ved bålet er stemninga god og dagen er enda ung. Nå er målet nådd, og vi er enige om at det hadde vært kjempemoro om den yngste jegeren fikk sjansen. Vi er kjent i terrenget og vet "hvor haren hopper". Hans Kristian, sammen med sin far, blir plassert på en generalpost. Dette er ei lita slukt, eller en liten dal i terrenget, midt inne i et plantefelt. I overkant av feltet er det skytemuligheter i flere retninger. Terrenget vi brukte tidligere på dagen lar vi nå hvile. Pike blir sluppet og igjen tar han ut haren raskt. Jeg og Tom Erik blir sittende ved bålet. Vi hører på losen og nyter kaffen. Været har blitt bedre og skydekket sprekker opp. Losen går og vi nyter dagen og kameratskapet. Kan

man ha det bedre? Plutselig hører vi flere skudd oppe i lia. Etter noen sekunder kommer det nye skudd, og vi lurar på hva som skjer!? Tom Erik utbryter: "De sparer ikke på ammunisjon i alle fall"! Så blir det stilt. Etter noen minutter kommer Hans Kristian og Knut Morten ut av skogen med to harer og en glad og fornøyd hund! Knut Morten forklarer det som skjedde med et smil om munnen: "Den første som kom viste seg å være en biløper, og Hans Christian traff den, men dårlig, så jeg måtte hjelpe litt til!" Det er en stolt far som videre kunne fortelle: "Den andre var losdyret, og den skøyt Hans Christian!" Den stolte og tøffe unggutten heiv seg likegodt i veidinga med kyndig veiledning av Tom Erik. Nå var det tid til litt filosofering. Ved bålet utbrøt Tom Erik så fortreffelig: "Dette gikk fra en meget god dag, til en særdeles god dag!"

Selv om det er ettermiddag, er det enda 2-3 timer med dagslys igjen. Det ble enda et slipp og ny los. Pike imponerer virkelig. Den fysiske topptrente Beagelen viser ingen tegn til å gi seg. Losføringa er sikker, og Pike kvitterer med ingen tap første halvtimen. Vi posterer oss ut, men diskuterer om vi skal felle flere dyr om vi får sjansen. Siden haretettheten er så stor, er vi enige om at dette ikke er noe problem for stammen. Men nå er vi jegere fornøyde, og det er bare halvhjerta jeg og Tom Erik posterer. Etter ei stund går vi opp på et berg som gir kjempegod utsikt over deler av terrenget. Det begynner å mørkne så smått, og Senjas høyeste fjell, den majestetiske og pyramidelignende Breitinden, får vi rett i front fra berget der vi står. Skylaget har sprukket opp, og vi kan se deler av den høstblå himmelen. Plutselig blir vi var en hare som kommer hoppende neden for oss. Losen er ute av hørehold, så vi er usikre på om dette er losharen. Tom Erik tar opp videokameraet og filmer hele seansen. Haren setter seg ned

og strekker hals. Den ser bakover og tar like godt en høstvask der den sitter. Den pusser seg og ser bakover med jevne mellomrom. Etter ei stund hører vi Pike komme nærmere. Pike kommer perfekt opp på strengen, og losen går mot vest og det terrenget vi brukte først på dagen. Tom Erik ser på kameraet og sier at han fikk filma hele seansen. Totalt nesten 10 minutter! Jeg utbryter: "Du snakker om en topp dag, helt utrolig!" Vel nede fra vår utkikspost postere vi ut igjen. Nå er det ikke så lenge før det blir helt mørkt. Skal vi felle haren må det skje snart. Jeg ser på klokka og teller minutter – Pike har nesten gått til fulltid på hare nr. 4 for dagen, tapsfritt! En utrolig prestasjon av unghunden, etter en så lang dag! Med ett kommer haren og setter seg bare 25 meter fra der jeg står. Jegerinstinktet tar overhånd og jeg feller den. Pike kommer inn på doten ca. 5 minutter etter. Jeg fikk rett! Jeg sa jo til Tom Erik at i dag skulle jeg skyte hare for Pike! Ved bålet må vi bare ta noen bilder. Det har vært en utrolig dag. Vi har lyktes til de grader. Hunden har prestert fantastisk, og vi kan vel si at han også har blitt prega på hare! Fortsatt tar ikke den sindige Hedemarkingen av, men det lyser av stolthet og lettelse fra ansiktet. Med 5 hvite høstharer i et tre, sitter vi med bålet, når kvelden går over i sort. Bare den vakre høsthimmelen, og lyset fra bålet, lyser opp de glade ansiktene. Breitindens trekantform blir sakte borte på himmelen i vest.

Skrevet av Stig Larsen, Silsand

Etter dette fikk jeg gleden av å være med på flere turer med Tom-Erik og Pike. Hunden har gjort gode resultater på utstillinger, og ble i høst også innstilt til 1. ÅP. (jaktprøve)

